

De nordiske biskoppers hyrdebrev til familiekongressen i Jönköping den 14.-16. maj 2010

Familien har en særlig position i Kirkens sendelse. På den ene side har Kirken til opgave at støtte og beskytte familien, på den anden side opfatter den familien som et vigtigt middel til at udbrede troen og opbygge fællesskabet i Kirken. Selvom familiens rolle og struktur har ændret sig gennem tiden, er dens begyndelse og dens kerne altid fællesskabet mellem mand og kvinde, som det kommer til udtryk i ægteskabspagten. Enheden mellem mand og kvinde i kærlighed er et billede på den treenige Gud. Han lod dem danne et fællesskab i deres seksuelle forskellighed, og befalede dem at være frugtbare og blive mangfoldige (jf. 1 Mos 1,28).

Denne opgave opfylder ægtefællerne, når de af kærlighed til hinanden skænker livet videre og på den måde bliver Guds medarbejdere på skabelsen.

De hastige ændringer i livsstil og menneskesyn såvel som den frie adgang til prævention har ændret holdningen til ægteskab og familie. Den menneskelige seksualitet bliver ofte hverken opfattet eller praktiseret som et udtryk for gensidig kærlighed og hengivelse mellem ægtefællerne. Seksualitetens tilknytning til videregivelsen af nyt liv bliver også ofte betvivlet eller ligefrem afvist.

Pave Paul VI forstod allerede for mere end 40 år siden denne problematik og behandlede den i sin rundskrivelse "Humanæ Vitæ" fra 25. juli 1968. Da den blev udgivet skabte skrivelsen og dens anliggende megen debat, som med tiden har ført til forskellige opfattelser af den menneskelige seksualitet, den kristne morallære og Kirkens autoritet.

Motiverne bag rundskrivelsen - især respekten for menneskelivet, beskyttelsen af ethvert menneskes værdighed, og ikke mindst fremme af den ægteskabelige kærlighed - er stadig aktuelle i dag. En individualisme, der har sneget sig ind under dække af begrebet frihed, har ført til en voldsom kritik af rundskrivelsen. Men den frie seksualitet har ikke gjort menneskene lykkeligere eller ført til en styrkelse af ægteskabet.

På den anden side har ny viden om den menneskelige seksualitet gjort det muligt at anvende den naturlige metode til familieplanlægning, som rundskrivelsen anbefaler, nemlig at respektere kvindens naturlige rytme. På denne måde er begge ægtefæller fuldt ansvarlige for brugen af deres seksualitet.

De nordiske biskopper tilslutter sig på ny "Humanæ Vitæ"s budskab og holder også fast ved dens aktualitet, sådan som pave Benedikt XVI udtrykte det i sin tale på 40-årsdagen for offentliggørelsen af rundskrivelsen: "Kirkens læreembede kan ikke give afkald på altid at overveje de grundlæggende principper for ægteskab og forplantning på en ny og dybere måde. Hvad der var sandt i går, er stadig sandt i dag."

Kirkens lære, som den kommer til udtryk i "Humanæ Vitæ"s budskab, er ikke umiddelbart tilgængelig for mange mennesker og synes ofte vanskelig at overføre på ens egen situation. Men dens inderste kerne og grundlæggende budskab er og forbliver sandheden om den ansvarlige ægteskabelige kærlighed. For at forstå den fuldt ud har især unge mennesker og ægtepar brug for opmuntring og støtte fra engagerede præster. Det er deres opgave både at forkynde den uforfalskede sandhed og uselvisk at hjælpe disse mennesker i deres udfordringer.

I de seneste måneder er der rapporteret om tilfælde af seksuelt misbrug blandt præster og ansatte i kirken - også i vore bispedømmer - og det har rystet Kirken alvorligt. Repræsentanter for Kirken har begået overgreb på unge, uskyldige mennesker. Disse gerninger vejer så tungt, fordi de dybt har såret eller endog ødelagt tilliden og behovet for beskyttelse hos de mennesker, som havde vist tiltro til disse præster og dermed til Kirken.

Vor medfølelse er derfor primært hos dem, der ved overgrebene er blevet såret på krop og sjæl, og vi beder om tilgivelse på vegne af Kirken. Vi ved, at troende, præster og sjælesørgere lider under de sår, der her er blevet afsløret, og deler vores skam og bestyrtelse. Mange mennesker spørger lige nu og med rette, hvordan Kirken i denne situation kan holde fanen højt på det seksualmoraliske område. Alligevel er det Kirkens opgave at forkynde sandheden - også og netop når den er formørket af synd i dens egne rækker.

Rundskrivelsen "Humanæ Vitæ" fremhæver respekten for ethvert menneskeligt liv og for enhver persons værdighed.

Livet begynder ved undfangelsen, og skal fra da af og til dets naturlige afslutning beskyttes mod drab, misbrug, vold og ydmygelse. For at erindre os alle om dette, anbefaler vi på ny hvert år at fejre en "Livets dag" i alle de nordiske bispedømmer.

En sådan "Livets dag" er allerede indført i Sverige på den tredje søndag i advent. Vi håber, at denne søndag - som falder i forberedelsestiden til Kristi fødsel - nu kan fejres i alle vore bispedømmer som en dag med taksigelse for livet. Taknemmelighed over livets gave er altid forbundet med udfordringen om at forsvare og respektere dette liv og dets værdighed i alle dets faser og særligt til i ord og gerning at beskytte det svage og forsvarsløse liv.

Pave Paul VI har i sin rundskrivelse "Humanæ Vitæ" forsvaret livets kærlighed og værdighed, og pave Benedikt XVI har atter understreget aktualiteten af dette budskab. Vi, de nordiske biskopper tilslutter os disse pavelige ord og opfordrer alle troende til at læse dem åbent og fordomsfrit.

Må Gud ledsage jer alle med sin velsignelse!

Jeres biskopper i de nordiske lande

+Anders Arborelius OCD
Biskop af Stockholm
Administrator af Trondheim

+Czeslaw Kozon
Biskop af København

+Bernt Eidsvig Can.Reg.
Biskop af Oslo

+Peter Bürcher
Biskop af Reykjavik

+Teemu Sippo SCJ
Biskop af Helsinki

+Berislav Grgic
Biskop-prælat af Tromsø

+Gerhard Schwenzer SS.CC.
Biskop em. af Oslo